

עיריית קרית אונו

לשכת מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות מישיבת מועצה

מן המניין מס' 12/14

מיום רביעי, ט' בניסן תשע"ד, 09.04.2014

השתתפו ה"ה:

- ראש העירייה	גל ישראל
- חבר המועצה	מלכה רון
- חבר המועצה	כהן נפתלי
- חבר המועצה	כחלון עמי
- חברת המועצה	הרציקוביץ יעל
- חבר המועצה	יעקובי ירון
- חברת המועצה	בומגרטן אלונה
- חבר המועצה	קניסטר כוכבה
- חבר המועצה	מיכלס גיל
- חבר המועצה	דאלי משה
- חברת המועצה	ארבל ליאת
- חבר המועצה	ציזר איציק

לא השתתפו ה"ה:

- חברת המועצה	דנוך אביגיל
- חבר המועצה	דבורה שי
- חבר המועצה	אלעני הס זהר

מוזמנים קבועים:

- מנכ"ל העירייה	גדי לייכטר
- גזבר העירייה	גרשון טוסק
- יועצת משפטית	דניאלה גז
- מהנדסת העיר	אנדה בר

מוזמנים נוספים:

- עו"ד	ארז שפירא
	גבי שלי קרייצר
- רו"ח	ראובן אשכנזי
- מנכ"ל החברה הכלכלית	דרור צבן

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.
2. אישור הארכת הכרזה – מתחם שלמה המלך 4.6.2014-5.6.2008 מותנה בחתימה על הסכם הארכת תוקף.
3. אישור פרוטוקול ועדת שמות מתאריך 18.3.14.
4. תיקון חוק העזר לקרית אונו (העמדת רכב וחנייתו)(תיקון) התשע"ד 2014.
5. אישור דו"חות כספיים של החברה הכלכלית לשנת 2012.
6. שונות.

5. אישור דו"חות כספיים של החברה הכלכלית לשנת 2012.

מר ישראל גל: אני פותח את ישיבת המועצה 12/14 מן המניין. דרור, אני יכול לשבח אותך פה בפורום? חברים, אני רוצה ברשותכם לחרוג מהמנהג, אני רוצה לשנות את סדר היום, מאחר ואנשי החברה הכלכלית כבר יושבים פה משעה שבע להציג. אז בוא ניתן להם להציג את הדו"חות הכספיים, במיוחד לאור העובדה שמי שלא יודע, דרור צבן מסיים את תפקידו. הוא נשאר איתנו בינתיים. אני מודה לדרור על עשייתו. עוד לא נפרדים ממנו, זו לא פרידה רשמית, אבל זה הדו"ח הכספי האחרון.

מר דרור צבן: לא, אני אציג את 2013.

מר עמי כחלון: חצי שנתי.

מר ישראל גל: הדו"ח הכספי האחרון שהוא בטח יציג כאן כמנכ"ל החברה. אז בבקשה, דרור ואדוני הרו"ח, הכדור אצלכם.

מר רון מלכה: זה קשור לזה שמחפשים מנכ"ל להפועל תל אביב עכשיו?

מר דרור צבן: אני לא במשימת התאבדות.

מר ישראל גל: אתה האוהב שסופו ברח ממנו.

מר דרור צבן: האמת שסופו, גם ברחוב הייתי בורח ממנו.

מר ישראל גל:

טוב חברים, בבקשה.

מר דרור צבן:

אני אתן ישר לראובן אשכנזי, הרו"ח של החברה, שיציג

את הדו"ח. ואחרי זה, אם יש שאלות כמובן, נשמח לענות.

רו"ח ראובן אשכנזי:

טוב, אנחנו מדברים על דו"ח היסטורי.

מר איציק ציזר:

בגלל זה אני אומר. אם אין שאלות, בואו נצביע.

גב' ארבל ליאת:

אז מה, לא לשאול כלום?

מר ישראל גל:

תן סיכום כללי, סקירה. לי אין בעיה עם זה, מי שראה

את זה.

מר רון מלכה:

זה נשלח הביתה. מי שיש לו שאלות, שישאל וזהו.

מר דרור צבן:

אני אומר רק במילת רקע. התבקשנו לבוא ולהציג, כי עד

היום בעצם לא הצגנו פה את הדו"חות והתברר שזה לא היה תקין, ולכן התבקשנו

לבוא ולאשר פה את הדו"חות. דו"ח 2013 נמצא בהכנה, ולכן כרגע אנחנו מציגים

את 2012.

מר ישראל גל:

אה, אז אתה תבוא ל-2013?

מר דרור צבן:

אמרתי שאני לא אוותר על ההזדמנות.

גב' ארבל ליאת:

אז אפשר לשאול?

מר ישראל גל: כן, בבקשה.

גב' ארבל ליאת: אותי מעניין ברכוש שוטף הסעיף של חייבים ויתרות חובה, מ-2011 ל-2012, היה גידול גדול. אני מבקשת להבין אותו. יש לקוחות והמחאות לגבייה בגידול. מזה בעיקר זה נובע.

רו"ח ראובן אשכנזי: לקוחות ביתרות חובה ב-2012 מורכב מ-3 סעיפים. אחד זה מהכנסה זה 41,000 ש"ח, לקוחות והמחאות לגבייה זה 16,000 ש"ח.

גב' ארבל ליאת: שזה מה שמעניין אותי. ממה חל הגידול הזה?

רו"ח ראובן אשכנזי: עניין מקרי יכול להיות באותו זמן.

גב' ארבל ליאת: מה זה מאזן וזה שהוא משקף נקודה מסוימת, זה ברור לי. ועדיין, ב-2011 זה שיקף.

רו"ח ראובן אשכנזי: היו אז 2,000 ש"ח ועכשיו 16,000 ש"ח.

גב' ארבל ליאת: באחוזים זה גידול. לא ידעתם לגבות, מה?

רו"ח ראובן אשכנזי: לא משמעותי, אני מצטער.

גב' ארבל ליאת: זה בסדר, אני שואלת שאלות. הכל פה זה כסף קטן, כל החברה הכלכלית הזאת זה 3 ש"ח.

מר דרור צבן: סליחה, אני מבקש, תוסיפי 3 אפסים, זה באלפים.

גב' ארבל ליאת: אמרתי, בסדר. אני גם יודעת שכתוב פה באלפי שקלים, לא חשבתי שזה בשקלים.

מר ישראל גל: כן, עוד שאלות? טוב, אפשר לאשר? אושר הדו"חות הכספיים? דרור אנחנו לא אומרים לך בהצלחה, כי אנחנו נראה אותך עוד פעם בדו"חות של 2013. פה אחד. מודה לכם מאוד.

מר דרור צבן: תודה רבה.

מר ישראל גל: חן-חן.

מר דרור צבן: תודה לכם, חג שמח.

מר ישראל גל: ראובן, חג שמח. אתם יכולים לשבת, להישאר.

<u>החלטה:</u> הוחלט פה אחד לאשר את הדו"חות כספיים של החברה הכלכלית לשנת 2012. בעד פה אחד.

1. דיווח ראש העיר.

מר ישראל גל: דיווח ראש העיר. כמה דיווחים קצרים שלי לפתיחה. שבוע שעבר גמרנו את הסיפור של התביעה המתמשכת מול רמת על הסיפור של דרך קציר. כאמור, לפני כשנה רמת גן רצו לחסום את דרך קציר. איפה ארוז?

עו"ד ארוז שפירא: פה.

מר ישראל גל: תקן אותי אם אני לא מדר מדויק. אתה יודע, לפעמים אני קצת סוטה. אז שנה שעברה רמת גן ניסו לסגור את דרך קציר, מה שנקרא דרך 4612, ולחסום אותה לתנועה לתושבי קרית אנו. ובמקביל להתחיל לפתח דרך שנקראת דרך רפאל איתן, שהיא תהיה קשה לנסיעה, כדי שרוב התנועה תעבור דרך שדרות בן גוריון. הלכנו לתביעה איתם, והגענו איתם שבוע שעבר לפשרה שהם לא סוגרים את דרך קציר, עד אשר לא תיסלל לכל אורכה דרך רפאל איתן. כאשר המאבק עכשיו יהיה בינינו ובינם שהם מנסים להצר את הדרך ולהקשות את חיינו. אבל אני מניח שפה משרד התחבורה יהיה בצידנו ולא יאפשר להם להצר את הדרך. וכך מנענו את סגירת דרך קציר.

מר איציק ציזר: איפה זה רפאל איתן?

מר ישראל גל: זה 4612, סליחה. יש שניים רפאל איתן, יש רפאל איתן שפה שמחבר לגני תקווה, ויש רפאל איתן שמכיכר קציר-בן גוריון לכיוון צומת שיבא.

מר איציק ציזר: מה, חדש כאילו? הם רוצים להעביר את כל התנועה דרך השכונה החדשה?

מר מיכלס גיל: הם לא רוצים.

מר ישראל גל: עכשיו אין להם ברירה. אנחנו לא נתנו להם לסגור את הדרך. עדיין הם בטח ינסו לעשות תרגילים.

מר איציק ציזר: זאת אומרת, שמי שייצא לרייספלד לכיוון תל השומר, יצטרך לעלות עד לכיכר איפה שהמשתלה, להיכנס לשכונה החדשה, ולצאת, לעשות

מין U-TURN ענק?

מר ישראל גל: לא. ההיפך. מי שמגיע לכיכר קציר-בן גוריון, הוא נוסע דרך רפאל איתן, צמוד לכפר אז"ר, ישירות לכיוון צומת שיבא.

מר איציק ציזר: אתה לא מקשיב מה ששואלים. מי שיצא מרייספלד בבוקר, מה עושה עכשיו?

מר ישראל גל: יכול לנסוע אותו דבר, לכיכר קציר בן גוריון ולפנות שמאלה.

מר איציק ציזר: לא, אבל הוא היום פונה שמאלה בקריניצי.

מר ישראל גל: לאן? זה כיכר קציר.

מר איציק ציזר: עכשיו הם יסגרו את זה, ואני שואל.

מר ישראל גל: לא יסגרו.

מר איציק ציזר: אתה אמרת שכל עוד שלא ייבנה רפאל איתן, זה יישאר פתוח.

מר מיכלס גיל: במשתלה הם רצו לסגור את דרך קציר. זה שהם רוצים לסגור גם את השני, זה בסדר. זה לא שייך לזה.

מר יעקובי ירון: לא, מנדס יישאר פתוח.

מר מיכלס גיל:

איזה יישאר פתוח?

מר עמי כחלון:

שייסעו עד הכיכר...

(מדברים ביחד)

מר ישראל גל:

בואו אני אראה לכם את זה פה בקצרה מקרוב. כיכר

קציר-בן גוריון, למי שלא רואה, היא נמצאת פה. זו דרך קציר... שער צפון, פה פונים ימינה, מתחברים פה מול הכניסה... תל השומר ונוסעים לפה. רמת גן רצו לסגור כרגע את דרך קציר-בן גוריון. בלי קשר לפנייה של הדרך הזאת. זה מה שנקרא דרך רפאל איתן, שצריכה לנסוע עד לפה. ההחלטה היתה שלא סוגרים את דרך קציר-בן גוריון, עד שלא תיפתח כל הדרך... זה הכל, זאת ההחלטה. תפסנו את זה בזמן והגשנו את העתירה.

גב' ארבל ליאת:

אחר כך הדרך הזאת תיסגר?

מר ישראל גל:

דרך קציר אמורה להיסגר כשהדרך הזאת תיפתח. זה

בהתאם לתב"ע שכבר נקבעה ממזמן, והם ניסו ל... נושא נוסף, המכללה לצילום, הגענו להבנות שהיא מתפנה אחרי מאבקים קשים... היא עוברת לגני תקווה. גדי, אתה יכול להגיד כמה מילים על זה?

מר גדי לייכטר:

כן, התכנון הוא שהמכללה תעבור מיד לאחר חג הפסח.

גני תקווה הכשירו מבנה שם בעלות של למעלה מחצי מיליון ₪. כל התיאומים נעשו עם המכללה כדי באמת להתאים את זה לצרכים שלהם. מי שמכיר, יש להם שם מתחם של משרד הביטחון בגני תקווה, וגם היה שם מחסן של מל"ח, כדי שאפשר יהיה להתמצא. אז סך הכל זה אמור לתת מענה למכללה. אנחנו מקווים שאנחנו באמת נפנה את השטח הזה לטובת התיכון. לא נרחיב, כי אתם ראיתם את זה בנושא של התב"רים, כי אנחנו צריכים להיערך מבחינת שיפוץ שז"ר הישן. והיום, כל החדרים והכיתות שנמצאים שם, אמורים חלק להתפנות לכיוון המכללה לצילום

וחלק למקומות אחרים שנבנו כרגע שם כיתות חדשות. וכל העסק הזה אמור לתת פתרון לקראת שנה הבאה.

גב' ארבל ליאת: איזה עלויות יש לנו במעבר מעבר להעברה של הציוד? משהו בשוטף? אנחנו משלמים שכירות?

מר גדי לייכטר: לא, לא, לא. אנחנו לא משלמים שוטף שום דבר.

מר ישראל גל: לא שומע, מה?

מר גדי לייכטר: לא, היא שאלה על שוטף אם אנחנו משלמים.

מר ישראל גל: לא, אנחנו לא משלמים כלום.

מר ישראל גל: כן. רון, אני מבקש שייתן דיווח קצר על המשלחת, גם לעיר סאנוק וגם משלחת עם בית הספר, בבקשה.

מר רון מלכה: טוב, אם בישיבה הקודמת נוצר פה הרושם שמישהו עושה טובה לסאנוק שהוא יוצר איתם איזה שהם קשרי ידידות, אז יש לי חדשות בשבילכם. יש שם עיר נפלאה, מדהימה. אני הגעתי לשם, פשוט ממש הופתעתי. גם ישראל באותה מידה. עיר של 40,000 תושבים שיש בה כל כך הרבה תרבות, כל כך הרבה ספורט, כל כך הרבה חיי קהילה עם מתקנים שאנחנו יכולים רק לקנא בהם, עם מערכת חינוך מצוינת, שאגב היא שונה מאוד מאיתנו. הם לא נותנים יותר מידי שירותים בתחום גני הילדים. הופתענו מאוד לשמוע שיש שם רק 4 גני ילדים. וכששאלנו אותם מה עושים עם הילדים, אז הם אומרים שהם נשארים בבית. זה קשור לתפיסות שעל פיהן שם מתנהלת מערכת החינוך. אבל העיר מדהימה. יש שם ארנה של 4,000 מקומות ישיבה. יצא לנו להגיע לפליאוף שם, ממש בתקופה של

הפלייאוף של אליפות פולין בהוקי קרח, והעיר שם הגיעה לגמר. וראינו שני משחקים רצופים נגד עיר אחרת בפולין, וזה פשוט חגיגה קהילתית שאי אפשר לתאר אותה, מתקן יפהפה עם מעורבות של כל חלקי הקהילה, כולל מועצת העיר, שמגיעים לשם וחיים את הספורט הזה בצורה מאוד-מאוד אינטנסיבית. יש שם 2 מוזיאונים, אחד מוזיאון סגור שיש בו-

מר ישראל גל: מדהימים המוזיאונים ששם.

מר רון מלכה: ממש מדהים. מוצגים אומנותיים מדהימים ששייכים להיסטוריה של עד המאה ה-16 שאנחנו יכולים רק להתקנא בהם מבחינת האוצרות האומנותיים שיש שם. יש שם מוזיאון חיצוני, פתוח, הם טוענים שהוא הגדול בעולם, אבל ישראל אמר שהוא ראה יותר גדולים. אני ראיתי אחד כזה בבוקרשט, אבל הוא באמת מוזיאון גדול פתוח שמדמה חיים אמיתיים. זאת אומרת, לא הביאו את המבנים או את המגורים לשם כדי להציג אותם. הם עומדים במקום שלהם, זה ממש נמצא על שפת נהר הסאן, שהוא נהר שחוצה את העיר. וזו פשוט חגיגה שמערכת החינוך שם וכל האוכלוסייה מגיעה, מייצרת שם פעילות קיץ על שפת הנהר, ומערכת החינוך מגיעה לשם ללמוד על צורות ההתיישבות, ואפילו על החיים הייעודיים במאה ה-17, 18, 19. הם קיבלו אותנו בצורה מאוד-מאוד חמה, אירחו אותנו מאוד יפה.

ולמה פתחתי כמו שפתחתי? – כי מסתבר שיש להם מערכות יחסים עם ערים אחרות גם. הם מאוד-מאוד מייחסים חשיבות למערכות היחסים שיש להם עם רנהיים, זו עיר בגרמניה, שהקשר עם הגרמנים מאוד-מאוד חשוב להם, יש להם עוד ערים בעולם שהם איתם בקשר. זאת אומרת, אנחנו לא עושים טובה לאף אחד.

גב' ארבל ליאת: כמה הערות ציניות יכולתי להגיד על הקשר של הפולנים והגרמנים עכשיו.

מר רון מלכה: נכון, אבל אני מתאר מה הרגשנו שם. אבל הרושם שנוצר הוא שבאמת הם רוצים קשר, הם מכבדים את היהדות, הם מכבדים את מדינת ישראל, הם רוצים קשר איתנו. אבל זה לא כזה שאנחנו עושים להם טובה. נוצר פה רושם שאנחנו טוחנים את העניין והם מתחננים אלינו ואנחנו שוקלים ואנחנו זה.

מר איציק ציזר: ממש לא. הדבר היחידי לפחות שאני העליתי, זה איך להגיע... זה הכל.

מר רון מלכה: אז אני אספר על זה. טסנו לפולין, באמת נחתנו בוורשה, עשינו טיסת פנים לעיר שנקראת ג'ג'יף, טיסה של 45 דקות. אחר כך נסענו עוד שעה ורבע ברכב, וזו היתה יכולה להיות אפילו נסיעה של בוא נגיד 40 דקות, אם היו שם כבישים מהירים. אין שם כבישים מהירים, נוסעים בין כפרים ובין ערים, בכביש דו סטרי, זה לוקח קצת יותר זמן. כשדיברתי עם דורון קרפ אתמול, אז הוא העלה אפילו את הרעיון שאולי נעבור דרך סלובקיה, כי הם יושבים בדיוק על גבול סלובקיה, ויכול להיות שמשם יהיה אפשר להגיע מהר יותר. למה אני אומר את זה שכדאי לחשוב? זו דעתי בלבד, כן, ישראל, אתה יכול לחשוב אחרת, אני אומר את דעתי פה בעניין הזה. זאת עיר שאני ממליץ באמת לייצר איתה קשרי ידידות. הם אפילו הציעו לשנה הבאה לעשות חילופי נוער. הם בגיל התיכון. אנחנו הצענו כמובן, ועל זה חתמנו גם, על חילופי נוער בתחום התרבות, הספורט, האומנות. כל מה שאנחנו יכולים באמת לייצר איתם חילופי משלחות נוער. ואני חושב שלפחות מה שאני מרגיש, זאת עיר מאוד סימפטית, שמאוד רוצה את הקשר איתנו, אבל לא תתפרק אם אנחנו נסרב. זאת אומרת, לא יקרה להם כלום, הכל בסדר.

מר איציק ציזר: על זה לא היה הוויכוח בכלל. השאלה אותו ילד, שעולה פה במטוס עם משלחת הנוער או משלחת הספורט, עד שהוא מגיע דרך סלובקיה או דרך וורשה, כמה זה עולה לו וכמה זמן.

מר רון מלכה: זה חיזק את הדעה שאני אמרתי פה בישיבה הקודמת, שאמרתי שכשרצינו לנסוע לטורניר בדנמרק, בעיר שנקראת וילביה, ונסענו מקופנהגן 4 שעות וחצינו גשרים, ונסענו מתחת למים והכל כדי להגיע לאותו טורניר, אז פעם בכמה שנים אפשר לעשות את הנסיעה הזאת, וזה באמת חילופי משלחות ששווים את הקשר בין בני הנוער הזה.

מר איציק ציזר: רוצים לעשות משהו שהוא קורה פעם בשנה, לא פעם ב-5 שנים. פעם ב-5 שנים אין בעיה.

מר רון מלכה: עם דורמגן וקרייס-אופנבך זה קורה פעם בשנה? זה לא קורה פעם בשנה, זה קורה פעם ב-.

מר איציק ציזר: דווקא כן, קורה ועוד איך, לפעמים גם פעמיים בשנה. שנה שעברה זה קרה פעמיים.

מר רון מלכה: לא יודע, אני לא זוכר.

מר איציק ציזר: גם משלחת ספורט וגם משלחת מהמתנ"ס.

מר רון מלכה: אז בשביל קשר עם עיר מפולין, עכשיו זה יהיה פחות אינטנסיבי, זאת עיר סימפטית, זאת ההמלצה שלי, ככה התרשמות שלי. זה בעצם העניין. אחרי שסיימנו, כמובן נפרדנו מהם לשלום, הם כיבדו אותנו מאוד, הם התייחסו אלינו מאוד יפה, הם עשו רושם באמת חיובי של רצון עז לעשות את הקשר איתנו.

מר מיכלס גיל: הם יבואו לבקר אותנו?

מר רון מלכה: הזמנו אותם, בינתיים יש להם תכניות אחרות לשנה הקרובה. יש להם בחירות, יש להם עניינים, אז הם לא יכולים בשנה הזאת. אבל אנחנו בנימוס הזמנו אותם. חברנו כמובן בוורשה אחר כך למשלחת של התלמידים שלנו מבן צבי. אני רוצה להגיד לכם שאני לפחות בתחושה שלי ושל כל משלחת ההורים, כולל ישראל וראש העיר שליווה את זה, פשוט תחושת גאווה אמיתית, התנהגות למופת, התחברות של הילדים שלנו לאווירה, וכל המסרים המאוד חשובים שעוברים שם, עם הדרכה מקצועית, עם ארגון לוגיסטי שבאמת, כשמוציאים טיול בארץ עם 4-5 אוטובוסים זה מסובך. אם יוצאים 8 אוטובוסים של בני נוער שלנו בתוך מדינה זרה, וההתנהגות היא כמו שראינו, והארגון הלוגיסטי עד מרק חם שהמורים שם מכינים בכל אתר ואתר לתלמידים אחרי החוויה הקשה שהם עושים בסיור באותו אתר. וכל הארוחות הארוזות, וכל ההתייחסות, הטקסים, וההשתתפות בטקסים, והחלוקה של הדגלים לילדים, וההתחברות לכל ההוויה של הסיור הזה.

גב' ארבבל ליאת: כמה תלמידים יצאו?

מר רון מלכה: 320. כל המשלחת עם ההורים מנתה בסביבות 380 איש.

גב' ארבבל ליאת: 320 מתוך כמה בשכבה?

מר ישראל גל: יש שם 160 שלא יצאו...

מר רון מלכה: תראו, זה בעיניי באמת מפעל שצריך להרחיב אותו. לא צריך ש-160 יישארו בבית, אני חושב שכל תלמיד צריך לחוות את זה.

גב' ארבבל ליאת: יש כאלה שלא מתחברים לעניין.

גב' כוכבה קניסטר: אני חושבת רון בתחום החינוך, וגם אלה שאין ידם משגת... אני חושבת שאפשר... לחלשים.

מר גרשון טוסק: כוכבה, אין...

גב' כוכבה קניסטר: הייתי בוועד ההורים של התיכון, לקחתי מעשירים ונתתי לעניים.

גב' ארבבל ליאת: אבל זה אני שואלת כל שנה. מי שלא יצא, זה לא בגלל עניינים כלכליים.

מר רון מלכה: לא ידוע לנו על מקרה כזה שנשארו בבית בגלל עלויות.

מר ישראל גל: יש מקום לדיון על המחירים ויש מקום לדיון על הכל.

גב' ארבבל ליאת: אני חייבת להגיד. אני לא יודעת השנה, אבל לפחות מניסיון שלי בשנים קודמות, כשאני נסעתי אז עשיתי השוואה. אני חייבת לציין, המחיר, נכון שהוא גבוה, אבל ביחס להוד השרון, לחיפה, לערים אחרות שאני מכירה, אנחנו משלמים מחיר שהוא נחשב סביר ביותר.

מר רון מלכה: בעומר שילמו 8,000 ₪.

גב' ארבבל ליאת: בחיפה משלמים למעלה מ-6,000 ₪, בהוד השרון גם קרוב לזה.

מר מיכלס גיל: כמה שילמו פה?

מר ישראל גל: 5,600 ₪ פלוס 300 ₪. 6,000 ₪. אני יכול להצטרף למה שרון אומר רק בדבר אחד. כל מה שהוא אמר זה הכל... שאנחנו יכולים להיות גאים בילדים שלנו. זה כיף בלתי רגיל לראות אותם. זו גאווה, זה כבוד. זה מעורר הערצה איך שהם מתייחסים לכל המקומות האלה בכבוד, בהקשבה, בשאלות, בהתעניינות, בבכי, בהתרגשות.

מר רון מלכה: ובתמיכה אחד בשני.

מר ישראל גל: ובתמיכה אחד בשני. זה דבר שמעורר הערצה, ויש לנו אחלה ילדים ואחלה אוכלוסייה בעיר שלנו.

מר נפתלי כהן: מה עם תודה למנהלת?

מר ישראל גל: כמובן, תודה למנהלת. בסדר, זה כבר הודינו להם. טוב, תודה רבה.

2. אישור הארכת הכרזה – מתחם שלמה המלך 4.6.2014-5.6.2008 מותנה בחתימה על הסכם הארכת תוקף.

מר ישראל גל: אישור הארכת הכרזת מתחם שלמה המלך. ידידי עוה"ד, התעורר.

עו"ד ארז שפירא: שלמה המלך הוכרז כמתחם לפינוי-בינוי כבר לפני מספר שנים, על בסיס תכנית קרובה ל-346... שנת 2007.

מר יעקובי ירון: 346?

עו"ד ארז שפירא: 346, בשנת 2007. תוקף ההכרזה כבר פג פעם אחת, ועיריית קרית אוננו בשנת 2009-2010, האריכה את תוקף ההכרזה כאשר באותן שנים נחתם הסכם עם היזמים, שכבר התקשרו בהסכמים עם חלק מהדיירים במתחם, שיכון ובינוי ותדהר, שבמסגרת ההסכם הזה, 2 החברות התחייבות לקדם את הפרויקט. בעבר היה להם קצת יותר מ-20 חתימות מול הדיירים, אני לא זוכר את המספר המדויק.

גב' ארבבל ליאת: זה הבינוי-פינוי?

עו"ד ארז שפירא: כן, כן. ההסכם בסופו של דבר לא יצא לפועל, לא מומש, והפרויקט הזה לא קודם. תוקף ההכרזה עומד לפוג, בעצם פג.

גב' הרציקוביץ יעל: למה הוא לא קודם?

עו"ד ארז שפירא: כי הם לא קידמו אותו.

גב' ארבבל ליאת: בגלל ערבויות.

!!!: לא, לא, לא רק בגלל ערבויות.

עו"ד ארז שפירא: היו להם כל מיני סיפורים, אבל הסיפורים האלה, הם לא קידמו אותו.

גב' אנדה בר: הסיפור עם המינהל לא...

מר איציק ציזר: אז מה יקרה ב-60 יום הקרובים?

עו"ד ארז שפירא: עתה הם מבקשים מאיתנו לפעול אצל משרד הפנים ומשרד הבינוי והשיכון, להאריך את תוקף ההכרזה, כדי שיאפשר להם לממש את הפרויקט הזה. אנחנו התנינו את זה בחתימה על הסכם עם העירייה, בדומה להסכם הקודם, כמובן עם השינויים המחויבים.

מר מיכלס גיל: למה צריך אבל הסכם חדש?

מר עמי כחלון: ההסכם פג תוקף.

עו"ד ארז שפירא: ההסכם כבר לא בתוקף.

גב' ארבל ליאת: מה הזה השינויים המחויבים, ארז?

עו"ד ארז שפירא: שנייה, אני רגע אתייחס לזה.

מר איציק ציזר: תנו לו לסיים.

עו"ד ארז שפירא: כאשר אנחנו רוצים להתנות את זה בשני דברים, את תוקפם. הדבר הראשון זה שהיתר הבנייה ל-2 הבניינים הראשונים שצריכים להיבנות במסגרת הפרויקט הזה, ייבנו עד הקיץ הקרוב.

גב' הרציקוביץ יעל: מה זה קיץ? יולי, אוגוסט?

עו"ד ארז שפירא: סליחה, ההיתר יוצג.

גב' ארבל ליאת: חשבתי מביאים את זה למליאה.

מר איציק ציזר: אתה צוחק עלינו עכשיו? מה זה עד הקיץ? עוד 3 חודשים

יהיו 2 בניניים?

עו"ד ארז שפירא: היתר. היתר. הוצאת היתר.

מר איציק ציזר: יש לך חתימות מהדיירים?

עו"ד ארז שפירא: תיכף אני אתייחס לנקודה הזאת.

מר איציק ציזר: 20 שנה, ועכשיו תוך חודש הכל...?

עו"ד ארז שפירא: רגע, אני גם אתייחס לנקודה הזו. זה בעצם אחד

התנאים שאנחנו רוצים. התנאי השני זה לחתום על הסכם דומה שמבטיח את פינוי

הבניינים ואת הריסת הבניינים הקיימים, אבל עם לוחות זמנים קצרים יותר מכפי

שהיו עד עכשיו. מבחינת חתימה לדיירים, בסך הכל אני רוצה לעדכן, שבמסגרת

הפרויקט הזה מפנים 60 דירות, ב-3 הבניינים הקיימים.

מר מיכלס גיל: 60 יח"ד.

עו"ד ארז שפירא: 60 יח"ד.

מר ישראל גל: סליחה, 5 בניינים ב-60 יח"ד.

עו"ד ארז שפירא: יש שם 60 יח"ד, ש-60 היח"ד האלה, הן היחידות

שמתפנות, והן מתפנות ל-4 בניינים חדשים שנבנים, כאשר בדרך-

מר גרשון טוסק: עד ל...

עו"ד ארז שפירא: לא, ל-4 בניינים, A. B. C. D. יש 4 בניינים. כאשר בדרך חלק מפרק הזמן הזה, מחתימת ההסכם ועד היום... שלא מומשו. הכינו תכנית שמפצלת מחדש את השטח ואת המגרשים.

גב' הרציקוביץ יעל: חניות תת קרקעיות?

מר עמי כחלון: בטח.

עו"ד ארז שפירא: זה יש כבר.

גב' ארבלי ליאת: זה לא בטח. עשינו שינוי בחניות בדיון האחרון.

מר עמי כחלון: בינוי-פינוי.

מר נפתלי כהן: עם כל הכבוד, למה קוטעים אחד את השני.

עו"ד ארז שפירא: והתכנית עצמה קובעת איזה דיירים מתפנים לאיזה בניינים חדשים. דבר שהיה חסר בתכנית.

גב' הרציקוביץ יעל: שיהיו מפוזרים בכל הבניינים?

מר מיכלס גיל: באת לאסוף את הסנדוויצ'ים?

מר יעקובי ירון: באה בדיוק... רייספלד?

מר ישראל גל: איך דניאלה הגיעה ורק את הגעת עכשיו? זה אני רוצה להבין. הייתם באותו מקום ביחד.

גב' בומגרטן אלונה: נכון. דניאלה חתכה ואני המשכתי.

מר ישראל גל: לא, זה עניין של אחריות ציבורית.

גב' בומגרטן אלונה: ואחרי זה הלכתי לארוחה ב...

מר איציק ציזר: כל היום אוכל, הכל סביב אוכל, אתה שם לב.

גב' בומגרטן אלונה: לא אכלתי שם כלום, זה היה רן שמואלי. לא יכולתי לאכול.

מר מיכלס גיל: שמרנו לך את כל הסנדוויצ'ים.

גב' בומגרטן אלונה: הכל היה פלצני כזה.

מר דאלי משה: היה אוכל לא כשר, לא אכלה.

גב' בומגרטן אלונה: אתה יודע מה עשו החבר'ה הדוסיים? ...

מר איציק ציזר: חבר'ה, יש היום עוד פעילות בערב.

מר נפתלי כהן: גברתי, ברוכה הבאה.

מר ישראל גל: ציזר, אתה רוצה לראות את הגולים של ברצלונה?

- מר איציק ציזר:** אני כבר ממזמן לא הייתי צריך להיות פה.
- מר ישראל גל:** יש פה עוד תאגיד המיס אחר כך.
- גב' בומגרטן אלונה:** אני לא מאמינה 19:40 ועוד לא התחלתם?
- מר ישראל גל:** כן, עוד שאלות לארז?
- מר מיכלס גיל:** כן, יש לי.
- מר ישראל גל:** כן, בבקשה.
- מר מיכלס גיל:** למה אנחנו צריכים להריך לכם את ההסכם?
- מר ישראל גל:** כדי שיוכלו לבנות. אם אתה לא רוצה שייבנו, אז אתה לא תאריך להם את ההסכם.
- מר מיכלס גיל:** א' – אני לא רוצה שייבנו, אני לא יודע. אני יודע שלחברה הכלכלית, כבר לפני 8 שנים היו לפחות 20 חתימות.
- מר ישראל גל:** זה כבר היה.
- עו"ד ארז שפירא:** יש להם כרגע 42 חתימות.
- מר ישראל גל:** סליחה, היית ממלא מקום ראש העיר בזמנו.

מר מיכלס גיל:

לא, לא, לא כש...

מר ישראל גל:

והיית בחברה הכלכלית.

מר מיכלס גיל:

עם כל הכבוד, כשזה קרה... של תדהר, לא הייתי לא סגן

ולא ממלא מקום.

גב' ארבל ליאת:

איפה עומד המשא ומתן על ההסכם? כתובפה בכפוף,

מותר בחתימה על הסכם הארכת תוקף. איפה הדברים עומדים? ולמה לא הביאו לנו את ההסכם?

מר מיכלס גיל:

ארז יש לו הצעה אחרת להחלטה. במקום שזה יהיה

הארכת תוקף.

עו"ד ארז שפירא:

אנחנו ניהלנו משא ומתן ביחד להסכם. נכון להיום לא

הצלחנו להגיע להסכם חתום. אבל שיכון ובינוי ותדהר עושים מאמץ מבחינתכם כן להגיד להסכם חתום. יש כמה פערים. הפערים הם לא מאוד מהותיים. אחד הפערים המשמעותיים ביותר, זה הרצון שלנו להבטיח שהבנייה תיעשה כמה שיותר מהר. האמת היא שאין לנו יותר מידי כלים שאנחנו יכולים להשפיע עליהם כדי להבטיח את ביצוע הפרויקט דרך ההסכם הזה. הכלים שעומדים לרשות העירייה הם כלים יחסית מוגבלים. ולכן, אני מציע, שאנחנו נמליץ להאריך את תוקף ההכרזה. אבל אנחנו נתנה את תוקפה של ההכרזה בכך שהיתר הבנייה באמת יוצא, נניח עד תחילת ספטמבר, שזה נראה לי פרק זמן סביר לעומת הליכי הרישוי. אם זה יהיה אוקטובר, אז זה לא יהיה.

גב' הרציקוביץ יעל:

תוך כמה זמן סיום בנייה?

סליחה, לאיזה שנה אתה מתכוון?

מר נפתלי כהן:

2014.

מר ישראל גל:

עו"ד ארז שפירא: אני מדבר על הוצאת היתר בנייה לשני הבניינים הראשונים שהם צריכים לבנות, והבניינים הצפוניים מבית 4 הבניינים, שבמסגרת הבנייה של 2 הבניינים האלה, הם אמורים לפנות 30 דיירים. יש להם כבר הסכמים, ובהתאם לתכנית המפורטת הם באמת אמורים לעבור לשם.

גב' ארבל ליאת: זאת אומרת, שאתה לא מדבר על הסכם חדש? אתה מדבר להאריך תוקף להסכם קיים?

עו"ד ארז שפירא: לא, לא. אני מציע כך, להאריך את תוקפה של ההכרזה, אבל להתנות את תוקף ההכרזה בכך שהיתר הבנייה ייצא עד ספטמבר הקרוב, שבמידה ולא, ההכרזה תתבטל.

גב' ארבל ליאת: אני מבינה אבל אני שואלת על ההסכם, אני רוצה לראות את ההסכם.

עו"ד ארז שפירא: ליאת, תני לי להשלים רגע משפט. אני רוצה רגע להסביר. אני אענה לך לכל השאלות.

הוא אומר במקום ההסכם.

מר ישראל גל:

לא, לא, זה בנוסף להסכם.

עו"ד ארז שפירא:

יש כאן אי הבנה. יש הסכם אחד, שהוא כבר הסכם

מר ישראל גל:

היסטורי שהוא נחתם.

גב' ארבל ליאת: שהסתיים?

מר ישראל גל: לא, הוא לה הסתיים. הוא הסכם שהוא בתוקף.

מר מיכלס גיל: הוא לא בתוקף.

גב' ארבל ליאת: הוא לא בתוקף, זה מה שהוא אומר.

עו"ד ארז שפירא: לא, לא. אני מציע לעשות את 2 הדברים במקביל.

מר מיכלס גיל: אם הוא לא בתוקף, אז... אותו?

מר ישראל גל: סליחה, אם אין הסכם בתוקף, מה מונע את זה ש...? אם

אין הסכם, כל ההסכם של ההשבחה, של מועדי הפינוי, של הכל, איפה הוא בא לידי ביטוי?

עו"ד ארז שפירא: ההסכם בא לידי ביטוי בהסכם שעכשיו אנחנו הולכים

לחתום עליו. אבל עדיין ההכרזה מותנית גם בחתימת ההסכם.

מר גדי לייכטר: ובהוצאת ההיתר.

עו"ד ארז שפירא: וגם הוצאת ההיתר. ומדוע? זה בעצם ה-

מר מיכלס גיל: ארז, אני לא מבין איך אתה יכול להתנות לממשלת

ישראל משהו? עם כל הכבוד לנו.

גב' ארבבל ליאת: אבל זה נהיה דיון פנימי ואני לא מצליחה להבין.

עו"ד ארז שפירא: אני ממליץ על ההכרזה.

מר איציק ציזר: גיל, זה יותר פשוט מפשוט. 20 שנה מדבר על הפרויקט הזה, 20 שנה אין מתנגדים לפרויקט הזה. אין מתנגדים, כולם רוצים שייצא לפועל. משום מה, מסכנים הדיירים שם, שכל מיני חברות תופסות עליהן לא יודע מה, כל פעם סיפור אחר, ושום דבר לא קורה. כמו שאמרת, צריך לשים תאריך. אם זה קורה בתאריך – כל הכבוד ויופי. ואם זה לא קורה על התאריך – גם מבוטלת ההכרזה וגם היזמים יידעו שהולכים לחפש יזמים אחרים.

מר מיכלס גיל: בדיוק.

מר איציק ציזר: אני 12 שנה פה, אני כבר הצבעתי על זה 18 פעמים. כבר גידרנו את השטח, כבר שמנו עליו מה שאתם רוצים. די, בואו נגמרו עם זה. או שעושים את זה, או שלא עושים.

מר מיכלס גיל: עכשיו אני שואל, למה צריך לעשות את זה עכשיו?

מר איציק ציזר: תן לו 3 חודשים.

מר ישראל גל: אי אפשר.

מר עמי כחלון: אפשר? הדעה שלי ידועה. ההצעה של ציזר היא נכונה אני חושב. צריך לתת דד ליין שהם יעשו את זה, כי באמת אי אפשר ישר לבוא ולהעיק את היזם. הם עשו איזושהי עבודה, החתימו. יש היטלים שהם צריכים לשלם. אני

חושב שצריך לתת להם תאריך בחוזה חד משמעית. ולא, חד משמעית יש הסכמים ישנים עם החברה הכלכלית. החברה הכלכלית יכולה לקחת את זה ולמנף את זה.

מר ישראל גל: כן, ירון.

מר יעקובי ירון: אני חושב שקודם כל, למה אנחנו צריכים לאשר לפני שמגיע הסכם?

מר עמי כחלון: לא, לא. סומכים, נותנים לצוות המקצועי.

מר יעקובי ירון: אבל שיביאו את זה אחרי שיהיה הסכם. מה שם יודעים, עכשיו שהארכנו להם ואז-

מר ישראל גל: לא, ההיתר כפוף לחתימת ההסכם.

גב' ארבל ליאת: אבל למה אי אפשר לראות את ההסכם? אני לא מבינה.

מר ישראל גל: ההסכם הוא אותו הסכם ישן. יש שינויים בהסכם?

גב' ארבל ליאת: סליחה, ארז אמר יש התאמות.

מר עמי כחלון: יש שינויים.

מר ישראל גל: התאמות זה של ה... אנחנו במקום 8 מיליון ש"ח.

גב' ארבל ליאת: אני שאלתי איזה התאמות.

מר ישראל גל: אז אני אומר, במקום 8 מיליון ש"ח, זה 8.9 מיליון ש"ח
ההשבחה. ההשבחה עם המדד... לא שילמו וכל הדברים האלה.

גב' ארבל ליאת: זה רק עדכון של נתונים כספיים בהתאם למדד? או שיש
שם עוד דברים?
(מדברים ביחד)

עו"ד ארז שפירא: המתווה הוא בדיוק אותו מתווה של הסכם קודם.
שהמתווה של ההסכם הקודם בא ואומר שהם צריכים, במסגרת 3 הבניינים
הראשונים שהם בונים לשריין 20 דירות לכל ה-60.

גב' ארבל ליאת: זה לא משהו חדש?

עו"ד ארז שפירא: לא משהו חדש.

גב' ארבל ליאת: אני שואלת על השינויים.

עו"ד ארז שפירא: אני מגיע לזה. אני אומר שהמתווה הוא פחות או יותר
אותו מתווה, אני רגע מזכיר לך מהו המתווה. וקובע לוחות זמנים לביצוע. במסגרת
ההסכם אנחנו מעדכנים את לוחות הזמנים ומקצרים את לוחות הזמנים. אנחנו
קובעים את החובה שלהם להוציא את היתר הבנייה תוך 3 חודשים. אנחנו
מתאימים את פינוי הדיירים להוראות התכנית החדשה שאושרה בינתיים, שהיא
קובעת איזה דיירים הולכים לאיזה בניינים.

מר מיכלס גיל: בעוד 3 חודשים ההכרזה תפקע?

מר עמי כחלון: אנחנו צריכים לחייב בהסכם שאם הם-

מר מיכלס גיל:

ההכרזה היא ל-6 שנים.

מר עמי כחלון:

לא, לא, לא. יש איש מקצועי שאמר לי, שההכרזה היא

תהיה, בחוק היא עד 06/2014 אם לא טעיתי, אי אפשר להאריך את זה יותר.

עו"ד ארז שפירא:

נכון.

מר עמי כחלון:

אז אנחנו צריכים להגיד להם 'עד ה-06/2010 אתם

צריכים לעשות 1,2,3,4'. ולא, בלי כל קשר לכלום, ההסכם עם העירייה, תקנו אותי

אם אני טועה, זה שטח שהם בונים שלנו, לא שלהם.

מר מיכלס גיל:

נכון, זה בדיוק העניין.

מר עמי כחלון:

'אני לא מוכן לתת לכם את השטח, שלום'.

עו"ד ארז שפירא:

לא, לא השטח הוא שטח...

מר עמי כחלון:

אם הם עד ה-06/2014 לא מתקדמים.

מר מיכלס גיל:

השטח הוא שלנו.

עו"ד ארז שפירא:

השטח הוא לא שלנו. השטח שבו הם בונים, הוא לא

שלנו. השטח שמפנים הוא השטח שלנו.

מר ישראל גל:

... זה הרחבת הכביש... רייספלד.

גב' ארבל ליאת:

עשינו החלפה.

- מר מיכלס גיל:** אם יבצע אותה, אבל לא ביצעו את התכנית בינתיים.
- מר ישראל גל:** אבל צריכים לבצע אותה.
- מר מיכלס גיל:** אבל כרגע היום בפועל, השטח שעליו בונים את הבניינים, הוא שטח שלנו.
- עו"ד ארז שפירא:** לא, לא.
- מר מיכלס גיל:** איך לא?
- מר גרשון טוסק:** שטח של העירייה.
- מר עמי כחלון:** העירייה, מה זאת אומרת?
- מר מיכלס גיל:** זה של העירייה.
- עו"ד ארז שפירא:** התכנית היתה תכנית איחוד וחלוקה.
- מר מיכלס גיל:** ישראל, למיטב הבנתי, התב"ע לא משנה זכויות בעלות על קרקע.
- מר ישראל גל:** ארז, יש תב"ע, שלמעשה בתב"ע החדשה. - אנדה?
- גב' אנדה בר:** כן.

מר ישראל גל: את לא קשובה.

מר מיכלס גיל: אולי הדיירים ילכו עכשיו וייבנו מה שהם רוצים שם.
למה הם צריכים פינוי-בינוי?

גב' אנדה בר: התב"ע החדשה-

מר מיכלס גיל: אם זה שלהם.

מר ישראל גל: שקט. אתה שואל שאלות ואתה לא מקשיב.

גב' אנדה בר: התב"ע החדשה לקחה את המגרש, חילקה אותו באופן
שיהיה ברור איזה דיירים צריך לפנות, שילכו לאיזה... לגבי 2 הבניינים הראשונים,
כבר מזמן אושרו הבקשות להיתר... כבר היתה להם... ולגבי 2 הבניינים האחרים,
שטרם אושרה הבקשה להיתר, יש להם פחות...

מר נפתלי כהן: הבעלות, מה קורה עם הבעלות?

מר עמי כחלון: הבעלות מתקיימת, ישתנו השטחים בזמן שיתחילו את
הפרויקט. בתכלס כרגע... שיתחלף.

מר מיכלס גיל: עזוב, אולי אנחנו לא מבינים.

עו"ד ארז שפירא: התכנית היתה תכנית איחוד וחלוקה, שבמסגרת התכנית
איחוד וחלוקה שינו את השטח שמיועד למגורים משלמה המלך, והעבירו אותו
לכיוון רייספלד.

מר ישראל גל: לפי התב"ע החדשה זה כבר לא מגורים שלהם, ואנחנו יכולים לעשות להם מה שנקרא, להוציא אותם... הליכי הפקעה, לקחת להם את השטחים.

עו"ד ארז שפירא: בהליכי הפקעה אפשר לקחת.

מר ישראל גל: אם אנחנו מוציאים את זה מהדיירים. הדיירים למעשה מתגוררים היום על תב"ע שהיא לא שטח שלהם. זו התב"ע החדשה.

מר מיכלס גיל: אז אנחנו יכולים להוציא צו פינוי נגדו.

מר ישראל גל: אנחנו יכולים להוציא צו פינוי, אנחנו לא רוצים לעשות את זה. בגלל זה... ארז, אני מביא את ההצעה לאישור.

מר מיכלס גיל: אבל מה יקרה בעוד 4 חודשים?

מר ישראל גל: לא ייצאו – גמרנו, נגמר, זו ההחלטה.

עו"ד ארז שפירא: אם ההכרזה לא תהיה בתוקף, זה יהיה השוט הכי גדול ביחס ל...
...

מר ישראל גל: רבותיי, אנחנו מאריכים את ההכרזה עד ספטמבר הקרוב.

מר מיכלס גיל: אבל ישראל, עם כל הכבוד, ההכרזה היא של ממשלת ישראל. אתה יכול להגיד לממשלת ישראל ל-4 חודשים? עד שהם יביאו את זה לדיון, כבר ייגמרו ה-4 חודשים האלה.

מר ישראל גל: בוא אני אעשה לך את זה קל. ממשלת ישראל כבר

אישרה את ההכרזה בכפוף לאישור. מי בעד לאשר?

מר גדי לייכטר: בעד-

מר ישראל גל: רגע.

גב' ארבל ליאת: בעד מה? מה?

מר איציק ציזר: אנחנו לא יודעים על מה מצביעים.

מר ישראל גל: אני מנסח. ההצעה שהיתה של ארז היא הצעה שכזאת –

להאריך את תקופת ההכרזה עד ספטמבר בתנאי שייחתם ההסכם ויוציאו את
היתרי הבנייה עד סוף חודש.

מר איציק ציזר: אתה לא יכול.

מר ישראל גל: למה?

מר איציק ציזר: כי אתה יכול להכריז רק עד 4.6.2014. אתה יכול לתת

להם עוד 3 חודשים.

מר ישראל גל: ואנחנו ניתן להם 3 חודשים יותר, עד סוף ספטמבר,

להוציא את ההיתר ולחתום על ההסכם. מי בעד?

מר גדי לייכטר: פה אחד.

מר ישראל גל: לא. גיל-

מר גדי לייכטר: אוקיי. אז נפתלי, דאלי, ציזר, ליאת, כוכבה, עמי, רון וישראל.

מר ישראל גל: מי נגד?

מר גדי לייכטר: נגד: גיל ויעל.

מר ישראל גל: מי נמנע?

מר גדי לייכטר: נמנע: יעקובי.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר הארכת הכרזה – מתחם שלמה המלך

5.6.2008-4.9.2014 מותנה בחתימה על הסכם הארכת תוקף והוצאת

היתר עד סוף חודש.

בעד (8) ישראל גל, נפתלי כהן, משה דאלי, איציק ציזר, ליאת ארבל,

כוכבה קניסטר, עמי כחלון, רון מלכה.

נגד (2) גיל מיכלס, יעל הרציקוביץ.

נמנע (1) ירון יעקובי.

3. אישור פרוטוקול ועדת שמות מתאריך 18.3.14.

מר ישראל גל: סעיף הבא – אישור פרוטוקול ועדת שמות. יש למישהו

שאלות?

מר מיכלס גיל: א' – לא היתה ישיבת קואליציה על זה. ב' – יש הצבעה.

מר נפתלי כהן: ... המקום תקוע 20 שנה. מה אתה רוצה? לא להרחיב את

הכביש? לא לעשות ירק שם ב...

מר מיכלס גיל: אני לא אמרתי את זה.

מר ישראל גל: הוא נגד עשיית כבישים, זה בסדר.

מר נפתלי כהן: אנשים שם, אתה יודע מה... שם?

מר מיכלס גיל: תפסיק, 10 שנה אתה מנסה...

מר ישראל גל: פרוטוקול ועדת שמות, למי יש שאלה?

גב' ארבלי ליאת: נו, נו, אין שאלות, קדימה.

(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: יש שאלות? מי בעד לאשר את פרוטוקול ועדת שמות?

מר גדי לייכטר: פה אחד.

מר ישראל גל: פה אחד, תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ועדת שמות מתאריך 18.3.14.

בעד פה אחד.

4. תיקון חוק העזר לקרית אונו (העמדת רכב וחנייתו)(תיקון) התשע"ד

2014. (עפ"י התיקון המצורף)

מר ישראל גל: תיקון חוק העזר לעיריית קרית אונו. את רוצה להגיד,

שלי?

גב' ארבל ליאת: יש לי שאלות.

מר ישראל גל: כן, בבקשה.

גב' ארבל ליאת: בפירוט של המוסדות, כמה מוסדות עד 100 מ"ר, כמה

עד 300 מ"ר? אני רוצה לדעת. ואיך נקבע המפתח של כמה כלי רכב לכל שטח.

מר איציק ציזר: 1,000.

גב' ארבל ליאת: מה?

מר איציק ציזר: 1,000 אישורים.

גב' ארבל ליאת: קודם כל אני רוצה לדעת כמה מוסדות יש מכל גודל.

מר איציק ציזר: אני עשיתי. 1,000 אישורים אני אומר לך.

גב' ארבל ליאת: כן, מישהו יכול לענות לי בבקשה?

מר ישראל גל: חבר'ה, המטרה, בואו אני אספר לכם.

מר איציק ציזר: מטרה מבורכת.

גב' ארבל ליאת: אנחנו קראנו את המטרה. יש לי שאלה ספציפית.

מר ישראל גל: המטרה היא, יש הרבה מאוד עובדי הוראה במסגרת מערכת החינוך, שאין להם איפה להחנות, ואין להם תווים, והם צריכים לקבל תווים. יש לנו כאן עובדים בקריה האקדמית שאין להם תווים, והם רוצים לקבל תווים, והם עובדים פה והם מקבלים... יש כאן עוד כל מיני אפשרויות, מתנדבים של כל הגופים הנוספים. המטרה באה להסדיר את זה. עד היום אי אפשר היה להוציא תווי חנייה בכלל, לא לאף אחד מהמגזרים האלה שציננת, גם אם מתנדבים, וגם אם הם עובדים. אני חייב לספר לכם, אשתי עובדת בגבעתיים, מקבלת תו חנייה. גרשון מרצה באור יהודה, מקבל תו חנייה של אור יהודה. מרצים במכללת רמת גן מקבלים. על אחת כמה וכמה המתנדבים בכל המקומות האלה בוודאי ובוודאי שמקבלים. אז זה הסיפור שבא הנושא הזה. כן, שאלות בבקשה.

גב' ארבל ליאת: אז התחלתי ושאלתי. כמה מוסדות עד 100 מ"ר, כמה עד 300 מ"ר? אני רוצה לדעת כמה מוסדות יש לכל קטגוריה.

מר גדי לייכטר: צריך לבדוק, אבל אני אתן לך שאלה שהיא עונה בכללי. קודם כל, כל הגנים, אם את שמה לב מדובר, כל גן הוא בערך 125 מ"ר, אז זה נופל בקטגוריה של 101-300.

גב' ארבל ליאת: למה עד 6? כשבגן יש 2 סייעות?

מר גדי לייכטר: לא, זה לא עד 6.

גב' ארבל ליאת: לא, זה עד 2.

- מר גדי לייכטר:** לכן זה 2.
- גב' ארבל ליאת:** ה-100 עד 300 זה 2.
- מר איציק ציזר:** לא. גן הוא 1 דונם.
- מר גדי לייכטר:** לא, לא, לא. זה השטח מבונה של ה-
- מר איציק ציזר:** זה לא מה שכתוב.
- מר גדי לייכטר:** השטח הבנוי. אנחנו מדברים על שטח וזה עד, זה לא מחייב אותנו. זה התקרה. זה בדרך כלל שאם יש לנו גן עם סייעת וגננת לא מתושבי קרית אוננו, אז שנוכל לתת. מוסדות שהם יותר גדולים, זה עד 6. וההיקפים כמו הקריה האקדמית, זה מקסימום עד 40.
- מר מיכלס גיל:** מה שאמרת, זה לא מה שכתוב. כי כתוב 'שטח המוסד עד 100 מ"ר'. גן ילדים הוא יותר מ-100 מ"ר, מה לעשות.
- מר גדי לייכטר:** נו בסדר, אז אמרתי 2. אתה לא איתי.
- מר איציק ציזר:** תקשיב טוב.
- מר גדי לייכטר:** אני מקשיב טוב, הסתכלתי על הטבלה. שטח בנוי.
- מר איציק ציזר:** השטח... 301 עד 1,000 מ"ר, גן ילדים נופל שם, מה לשעות?

עיריית קרית-אונו
ישיבת מועצה (מז' המניין) מספר 12/14

- מר גדי לייכטר:** נו בסדר.
- מר איציק ציזר:** נו, אז עד 6. למה 6?
- מר ישראל גל:** ... בנוי.
- מר איציק ציזר:** אז שתכתוב בנוי. לא כתוב.
- מר גדי לייכטר:** אז היא תוסיף את המילה 'בנוי'.
- גב' ארבל ליאת:** איך נקבע המפתח?
- מר גדי לייכטר:** זה מפתח שנלקח מערים דומות, כדי שיהיה לנו פחות או יותר את הפרופורציה הזאת.
- גב' ארבל ליאת:** כמה מוסדות יש בעיר מעל 1,000 מ"ר חוץ מהקריה האקדמית?
- מר גדי לייכטר:** אולי התיכון.
- גב' ארבל ליאת:** מה זה אולי?
- מר גדי לייכטר:** התיכון, היכון ני אומר. יכול להיות שיש עוד משהו.
- גב' ארבל ליאת:** כמה...?
- מר גדי לייכטר:** עוד דבר, אם תקראי את החוק, זה נתון לשיקול דעת,

רק באזורים שיש מצוקה. אם מחר בקניון למשל נפתחת מכללה של גורם פרטי, הוא לא יקבל, מכיוון שיש שם פתרון חנייה בחניון. לכן זה דברים רק באזורים שאנחנו-

- גב' ארבל ליאת:** כמה תווי חנייה צפויים להיות מחולקים?
- מר גדי לייכטר:** מכל הסיפור הזה?
- גב' ארבל ליאת:** כן.
- מר איציק ציזר:** מאות, מאות.
- מר ישראל גל:** זה יכול להגיע לכמה מאות.
- גב' ארבל ליאת:** ... את המספרים.
- מר גדי לייכטר:** אנחנו לא יודעים. יכול להיות 100-200.
- מר ישראל גל:** סליחה, אם בגן ילדים, שהוא יכול להיות כל העובדים בקרית אונו, וגן ילדים אחר יכול להיות 0 בקרית אונו.
- גב' ארבל ליאת:** לא עשיתם בדיקה ראשונית אם מדובר ב-2,000 או ב-200?
- מר גדי לייכטר:** לא.
- מר ישראל גל:** אלה מקרית אונו יש להם תו, לא נותנים להם עוד תו.

- מר גדי לייכטר:** כל מי שעומד בקטגוריה הזאת זה 400.
- מר איציק ציזר:** גן ילדים פרטי עומד בזה? גן ילדים פרטי זה בקטגוריה?
פרטי.
- מר ישראל גל:** לא. עסקים פרטיים לא.
- מר איציק ציזר:** איפה זה כתוב?
- מר גדי לייכטר:** רק שנייה, אני עונה לך. כל המוסדות האלה, מגודל 100 מ"ר ועד המספר שראינו, זה 400 סך הכל.
- גב' ארבל ליאת:** 400? אנחנו קובעים מכסה?
- מר גדי לייכטר:** לא.
- מר מיכלס גיל:** קודם כל, לא ראיתי כמה שווה תו כזה לקופת העירייה.
- מר ישראל גל:** לא שווה... בשביל 400 להתחיל לעשות תהליך של גבייה-
- מר גדי לייכטר:** רק המנגנון יעלה יותר יקר מהשווי.
- מר מיכלס גיל:** אז עכשיו, יש פה דבר שמאוד מטריד אותי.
- מר ישראל גל:** אגב, בגבעתיים גובים. זה הוא צודק.

- מר יעקובי ירון:** כמה?
- מר ישראל גל:** 80 ש.
- מר גדי לייכטר:** כן, אבל אני מזכיר לך שפעם בעירייה גבינו 10 ש' עבור התו.
- גב' ארבל ליאת:** נכון, אבל לתושבים.
- מר גדי לייכטר:** גם לתושבים במנגנון, והורדנו את זה.
- מר מיכלס גיל:** עכשיו, יש פה דבר שמאוד מטריד אותי. לפני מספר חודשים, מועצת העיר הקודמת ואחרי זה גם היה הסכם בעקבות זה, אישרנו לקריה האקדמית לבנות עוד 3,500 מ"ר בית ספר למוסיקה. במסגרת הבנייה הזאת-
- מר איציק ציזר:** עוד 3,500 מ"ר?
- מר ישראל גל:** לא חשוב, תן לו להגיד. מה זה משנה?
- מר מיכלס גיל:** 2,500.
- מר ישראל גל:** זה צומח.
- מר מיכלס גיל:** זה לא משנה.
- מר ישראל גל:** לא חשוב, עזוב את הדיוקים של גיל.

- מה שאישרת. הבניין הזה הוריד 20 מקומות חנייה, נכון?
מר מיכלס גיל:
- כן.
גב' ארבל ליאת:
- בזה אני לא טועה.
מר מיכלס גיל:
- גם אתה טועה בזה, אבל בסדר, נו.
מר איציק ציזר:
- אני לא טועה.
מר מיכלס גיל:
- אבל בוא נלך איתך, בוא נזרום.
מר איציק ציזר:
- ציזר, עזוב, במספרים הוא לא מדייק.
מר ישראל גל:
- אני מדדתי במקרה אתמול, אתה טועה.
מר נפתלי כהן:
- מה זה משנה?
מר ישראל גל:
- יש פרוטוקול וזה מה שכתוב.
מר מיכלס גיל:
- הוא טועה ומטעה.
מר ישראל גל:
- והגב' ארבל מאשרת את זה. 20 חניות.
מר מיכלס גיל:
- תקשיב, גיל רוצה להיות ליצן, תן לו.
מר ישראל גל:

מר מיכלס גיל: אני לא רוצה להיות ליצן. אני רק עכשיו רואה שעל ה-20 חניות שהורדת לתושבים, אתה עכשיו מוריד עוד 40 חניות בעצם.

מר איציק ציזר: לפחות.

מר מיכלס גיל: לא לפחות. למה לפחות?

מר איציק ציזר: כי זה רק הקריה האקדמית. ואם יש שם גני ילדים?

מר ישראל גל: יש גני ילדים.

מר מיכלס גיל: אנחנו מדברים על הקריה האקדמית. אתה נותן להם 40 מקומות חנייה.

מר ישראל גל: אתה לא חייב לתת... תתנגד.

מר מיכלס גיל: אז אני שואל אותך...

מר גדי לייכטר: גיל, אני אענה לך דבר אחד. קודם כל היום, חלק מהתווים של האנשים שקיימים, זה במסגרת מה שמותר לנו בנוהל של תווי החנייה. אנחנו הולכים להסדיר חלק מהעניין. ב' – בקריה האקדמית, התווים זה לא למרצים שכל ה-40 באים במכה. הרי כל אחד מלמד ביום אחר, בשעה אחרת, כך שאף פעם אין מצב שאתה מוריד 40 חניות.

גב' ארבל ליאת: כמעט כל יום יש לך מצב...

מר מיכלס גיל: גם הסטודנטים לחינוך מוסיקלי.

מר איציק ציזר: טוב, אני מבקש להגיד כמה דברים.

מר ישראל גל: זה שטויות, מי שרוצה, שיתנגד.

מר איציק ציזר: אפשר לקבל זכות דיבור?

מר ישראל גל: כן.

מר איציק ציזר: א' – הרעיון הוא מבורך. אין שום סיבה שמורה בבית

ספר ניר שגרה בגבעתיים תבוא לקרית אונו ותחפש או חנייה או מקום אחר או תשלם. זה מבורך. דיברנו על זה הרבה פעמים, אבל לדעתי החטאנו פה טיפה את המטרה בנוהל שכתבתם. אחד – קודם כל, כשמדברים על שטח המוסד, האם זה מוסד עירוני. כי אם אתה אומר הקריה האקדמית כן – אני לא מבין למה גן ילדים פרטי לא. אם אתה אומר מוסד, זה מוסד.

מר ישראל גל: מוסד חינוכי אמרנו.

מר איציק ציזר: רק שנייה, וגם לא כתוב אם זה מוסד חינוכי, מוסד

תרבותי. יש פה כל מיני מוסדות. א' – זה לא מצוין. ב' – אם אתה דיברת על שטח בנוי, שיהיה כתוב שטח...

מר ישראל גל: מה, לא כתוב מוסד חינוכי?

מר גדי לייכטר: חינוכי. חינוכי ואקדמי.

מר איציק ציזר: לא כתוב, סליחה.

- גב' ארבל ליאת:** אבל גן ילדים פרטי זה מוסד חינוכי.
- מר גדי לייכטר:** בסדר.
- מר איציק ציזר:** אז גם גן ילדים פרטי.
- גב' ארבל ליאת:** למה אותם לא?
- מר גדי לייכטר:** אם מישהו באזור כזה ומותר, אנחנו נבדוק.
- גב' הרציקוביץ יעל:** אבל ישראל אמר לא גן ילדים פרטי.
- מר ישראל גל:** מוסד חינוכי, כן.
- מר איציק ציזר:** שנייה, מוסד חינוכי. לא הבנתי עכשיו, גדי, פרטי? לא הבנתי.
- מר נפתלי כהן:** ייבדק כל דבר.
- מר איציק ציזר:** אז על מה אנחנו מצביעים אם זה ייבדק? לא הבנתי. אתה מכניס פה עכשיו עוד 40 גנים.
- מר נפתלי כהן:** זה שיקול דעת של ה...
גב' ארבל ליאת: מה הקשר?

מר איציק ציזר: הדבר השני – אם מדובר פה על מוסדות חינוכיים, למעט הקריה האקדמית, שהיא עובדת עד 10 בלילה, כל המוסדות החינוכיים האחרים נגמרים מקסימום ב-17:00 אחרי הצהריים, שזה הזמן שהדיירים שלנו חוזרים פנימה.

בואו ניתן להם תו חנייה של עיריית קרית אונו בצבע כתום, לא הרגיל שלנו, שהוא מוגבל עד 17:00. ואז פתרת את הבעיה לשכנים. אין בעיה, גני הילדים נסגרים ב-13:00, ב-14:00, ב-16:00. מה הבעיה?

מר ישראל גל: טוב.

מר איציק ציזר: ואז אין לך בעיה. אתה לא אומר שום דבר לשכנים, אתה לא מפריע להם. הבן אדם הזה לא מנצל את התו הזה לקנות בקניון. הוא מנצל את זה רק כשהוא בא ל...

מר מיכלס גיל: מה זאת אומרת? התו של הקריה האקדמית יהיה רק לשם.

מר איציק ציזר: תן לי לסיים. אמרתי למעט הקריה האקדמית, ששם זו בעיה, כי הם מלמדים עד 22:00 בלילה. כל מי שצריך תו... בבית ספר שרת המורה לא צריכה תו ל-24 שעות, היא צריכה עד 17:00 בערב.

מר רון מלכה: ישראל, יש פה בעיה.

מר ישראל גל: למה?

מר רון מלכה: מה יעשו מדריכים של המתנ"ס שבאים להדריך?

גב' כוכבה קניסטר: נכון.

מר ישראל גל: זה גם מוסד חינוכי, זה נכלל.

מר רון מלכה: לא, אבל הוא אומר עד 17:00.

מר איציק ציזר: רון, תקשיב שנייה. אני בעד לתת להם ואני בעד שהם לא ישלמו גרוש כשהם באים לעשות איזושהי פעילות. אבל מה שאתה עושה עכשיו, בסופו של יום, אתה מאשר פה מאות תווי חנייה, שחלקם אנשים ינצלו אותם בזמן שהם באים לעשות פעילות, וחלקם שבאים לקנות ירוקת אצל דודי, ובסופו של דבר, כל חנייה כזאת שנתפסת, זה על חשבון אחד מהתושבים שלנו, שיש בעיה בהרבה רחובות. אני מנסה לתת את הפתרון, ואני רוצה לתת להם פתרון. אני לא חושב שהם צריכים לשלם, אני לא חושב שהם צריכים לחפש חנייה.

מר רון מלכה: אבל מה תעשה? אני שואל אותך עכשיו. יש לנו פעילים גם אחרי צהריים.

מר איציק ציזר: שנייה. אז לקריה האקדמית ולפעילים תיתן להם 24 כי הם עובדים 24. ולמורים, שהם לא עובדים 24, ואל תספר לי שהם עובדים 24-

מר ישראל גל: אבל ציזר, אי אפשר להגביל את זה, עוד פעם.

מר איציק ציזר: תן לי לסיים בבקשה. אתה יכול לא להסכים, זה בסדר גמור. אני לא מצליח להבין למה הרשות של מי שנותן את התווים האלו, ואל תיפגע ישראל, היא של ראש העיר. יש פה ועדת תחבורה.

מר ישראל גל: נכון.

מר איציק ציזר: זה גם לא ציזר. לא ראש העיר או לא ציזר. זה לא משנה מי. מה פתאום ראש העיר? מישהו בא לקבל תו 'לך אני נותן, לך אני לא נותן'. יש ועדת תחבורה, שהיא תקבע.

גב' שלי קרייצר: כל חוק עזר שמתייחס להעמדת רכב וחנייתו, מדבר על סמכויות ראש העיר. ועדת התמרור לצורך העניין היא-

מר ישראל גל: ועדת תנועה. הוא יודע את החוק, נו. הוא יודע את החוק שזה הכל ועדת תנועה.

מר איציק ציזר: אבל זה לא מה שכתוב.

מר ישראל גל: בסדר, יו"ר הוועדה. יו"ר ועדת תנועה ותחבורה זה ראש העיר.

מר גדי לייכטר: כשראש העיר קובע אזור מוסדר חנייה, זה ראש העיר, אבל הוא כיו"ר הוועדה.

מר איציק ציזר: שנייה, שנייה, שנייה. יש הבדל בין לקבוע שרחי הרצל הוא אזור מיוחד, לבין שמשה הרוש בא ומבקש אישור.

מר גדי לייכטר: אתה לא קובע ברמת התו.

מר איציק ציזר: ישראל צריך להגיד ל...

מר גדי לייכטר: לא, זה לא ברמת התו.

- מר ישראל גל:** מה זה כחול-לבן שאני צריך לקבוע?
- עו"ד דניאלה גז:** העירייה פועלת באמצעות ראש העיר.
- מר איציק ציזר:** אין לי בעיה. אבל זה לא מה שכתוב פה.
- עו"ד דניאלה גז:** ראש העיר הוא העירייה.
- מר איציק ציזר:** שנייה, אני שואל אותך עכשיו. המורה בבית ספר שרת מבקשת...
- מר ישראל גל:** לא ממני. אני לא אתן לה...
- מר איציק ציזר:** אבל זה מה שכתוב, מה אתה רוצה.
- מר ישראל גל:** זה המנכ"ל...
- גב' שלי קרייצר:** כך זה מנוסח. אבל ההחלטה והבדיקה תהא על ידי הצוות המקצועי.
- מר ישראל גל:** מי צריך להכריז על הכחול-לבן?
- מר איציק ציזר:** אני יודע לקרוא עברית. אני מצטער. פה כתוב 'ראש העיר ייתן'.
- מר גדי לייכטר:** אבל זה נוסח חוק העזר גם עד עכשיו.

מר ישראל גל: ציזר, וראש העיר יאשר כחול לבן או אדום לבן. מה לעשות, זה הנוסח. הוא הולך לצבוע את זה?

מר גדי לייכטר: זה הנוסח המשפטי עד היום.

מר ישראל גל: זה הנוסח.

מר מיכלס גיל: עובד של הקריה האקדמית, עם התו שלו הוא יכול לחנות בכל קרית אונו.

מר גדי לייכטר: כן, כן. כל אחד יכול בכל מקום.

מר איציק ציזר: באמצעות ראש העיר, אין לי בעיה.

מר ישראל גל: אין לנו אזורי חנייה.

גב' ארבל ליאת: למה?

מר גדי לייכטר: כי זה בוטל. היה פעם.

גב' ארבל ליאת: רק לתווים במתנה.

מר ישראל גל: רבותיי, עזבו שנייה את הנוסח. אזורי חנייה אין בקרית אונו, לכן אי אפשר להגביל. אם היו אזורי חנייה, נניח שתושבי גני אילן היו יכולים לחנות רק בגני אילן, ואף אחד אחר לא היה יכול לחנות אצלם, אז היה אפשר לחלק את זה. אין תווים מוגבלים. כל התווים שלנו הם פתוחים לכל העיר.

גב' ארבל ליאת: אבל אלה תווי אורחים, אפשר להגביל אותם.

מר ישראל גל: אם אנחנו הולכים לעשות אזורי חנייה...

מר מיכלס גיל: רק שנייה, הבעיה המרכזית לדעתי, אם פה תיתן 2 רכבים לאיזה גן או למישהו אחר, זה שטויות. הבעיה המרכזית שלנו זה 40 מקומות חנייה של הקריה האקדמית. אז תפתור את הבעיה הזאת. אז תגדיר להם איפה הם יכולים לחנות.

מר ישראל גל: אני לא סוגר חניות פרטיות לקריה האקדמית.

מר יעקובי ירון: שאלה, לא יודע אם זה קשור. אבל למשל הגדרה של תשלום על החנייה, זה חלק בחוק שהתשלום יומי. אם מישהו מגיע, למה אין בעיר תשלום יומי?

גב' ארבל ליאת: יש.

מר ישראל גל: מה קרה לך? כל העיר פנגו.

מר יעקובי ירון: לא, יומי. אני עכשיו בא, אני רוצה מ-07:00 בבוקר עד 19:00 בערב. אז אני אומר לך, יש בערים אחרות.

מר גדי לייכטר: אבל אנחנו לא רוצים לעשות את זה. אנחנו יודעים ולא רוצים.

מר גרשון טוסק: אין את זה בעיר, יש את זה בחניות פרטיות.

מר יעקובי ירון: יש ברמת גן.

מר גדי לייכטר: יש, יש.

מר גרשון טוסק: אין ברמת גן.

מר איציק ציזר: הוא צודק שיש מגבלה. במדחנים, מעבר ל-5 שעות יש מגבלה. אתה משלם סכום.

מר יעקובי ירון: אתה משלם 10 ש' ליום.

מר ישראל גל: תקשיב, כל הצעה כזאת היא גורמת בעיה. ואני אתן לך 2 דוגמאות. אלה שבאים, התלמידים והסטודנטים שבאים לקריה האקדמית, הם יהיה להם תשלום יומי. ככה הם צריכים כל שעתיים-שלוש ללכת, יש את הפנגו שלהם, לחשוב פעמיים אם חונים שם בין כל הדברים האלה. הם יבואו ב-12:00 בצהריים, ישימו במחיר מופחת את התעריף היומי, וילכו ויתפסו את המקום אחרי עד 22:00 בלילה. אני חושב שזה טוב הנושא השעתי. אי – גם מבחינת ההכנסות, וב' – גם מבחינת הסדרי החנייה. לא צריכים את הצרות האלה. כל דבר שמוסיפים הוא יותר מסובך אחר כך.

גב' ארבבל ליאת: גרשון, חישבנו כמה זה שווה, איזה הפסד הכנסה זה לעיר התווים האלה?

מר נפתלי כהן: איזה הפסד?

גב' ארבבל ליאת: הפסד של מי שעומד בכחול לבן ולא משלם. זה ההפסד.

- מר נפתלי כהן:** ... או בצחוק?
- גב' ארבל ליאת:** אני באתי לפה בעיקרון בשביל לצחוק.
- מר נפתלי כהן:** לא, אני שואל...
- מר איציק ציזר:** מה זאת אומרת? מה, לא נראה לך הגיוני מה שהיא שואלת? מי שחנה בכחול לבן שעתיים, עכשיו זה חינם.
- גב' ארבל ליאת:** סליחה, האנשים האלה שילמו עד היום ועכשיו הם לא ישלמו.
- מר איציק ציזר:** מרצה שבא לשעתיים, שם פנגו ב-8 ש, עכשיו הוא לא ישים פנגו, יש לו חינם. מה, לא ברור לך שנפסיד?
- גב' ארבל ליאת:** אף אחד לא חישב?
- מר איציק ציזר:** לא יודע אם זה מיליון.
- גב' ארבל ליאת:** אני רוצה לדעת אם זה 1,000 ש, אם זה 20,000 ש.
- מר איציק ציזר:** אני לא רוצה את הכסף, אני אומר לך עוד פעם. אני טוען שאנחנו תוקעים את הדיירים של הרחובות.
- גב' ארבל ליאת:** אתה לא יודע? אפשר יהיה לעשות איזושהי הערכה? אמרו 400 תווים.

גב' הרציקוביץ יעל: המכללה תשלם למורה עוד תוספת שכר בשביל מקום החנייה הזה.

מר ישראל גל: טוב, אני רוצה להביא את התיקון לחוק העזר העירוני, שהוא גם מאפשר גמישות, כמו בכל הרשויות האחרות. אני מבקש להביא את חוק העזר העירוני לתיקון שגם יאפשר לנו להיות גמיש כמו כל הרשויות האחרות במדינת ישראל, וגם להגדיר שאפשר לתת למוסדות החינוכיים בעיר את האפשרות של תווי חנייה בהתאם לקריטריונים שנקבעו. מי בעד?

מר איציק ציזר: רגע, רגע. שנייה. עוד דבר, רק אני מבקש להבדיל בין 2 תווים, תווים שיחולקו לאנשים שעובדים כל היום, ותווים שהם עד 17:00. זו ההצעה הנגדית שלי. זה נורא פשוט ישראל, זה צבע של תג.

גב' ארבל ליאת: נכון.

מר ישראל גל: אין... כזה.

מר איציק ציזר: אל תצביע, זה בסדר. פשוט מאוד.

מר ישראל גל: אוקיי, מי בעד ההצעה לתקן את חוק העזר כפשוטו וכלשונו?

מר גדי לייכטר: נפתלי, דאלי, כוכבה, אלונה, רון וישראל.

מר ישראל גל: מי בעד ההצעה של ציזר?

החלטה:	הוחלט ברוב קולות לאשר את תיקון חוק העזר לקרית אנו (העמדת רכב וחנייתו)(תיקון) התשע"ד 2014 עפ"י התיקון המצורף.
בעד (6)	ישראל גל, נפתלי כהן, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן, רון מלכה.
נגד (0)	
נמנע (1)	גיל מיכלס.

מר גדי לייכטר: בעד ההצעה של ציזר: ציזר, יעקובי, יעל וליאת.

מר ישראל גל: מי נמנע?

מר גדי לייכטר: נמנע: גיל.

הצבעה:	הצעתו של ח"מ איציק ציזר להבדיל בין 2 תוים, תוים שיחולקו לאנשים שעובדים כל היום ותוים עד 17:00.
בעד (4)	איציק ציזר, ירון יעקובי, יעל הרציקוביץ, ליאת ארבל.
נגד (0)	
נמנע (1)	גיל מיכלס.

גב' ארבל ליאת: מעכשיו אני מבקשת לנסות לקבל נתונים כספיים.

גב' בומגרטן אלונה: גיל, אתה סוציומט, סוציומט.

מר מיכלס גיל: למה?

גב' בומגרטן אלונה: איך הם יחנו?

מר מיכלס גיל: הייתי מאשר את זה בלי הקריה האקדמית.
(מדברים ביחד)

6. שונות.

מר ישראל גל: ציזר, לא אמרנו חג שמח. חבריה, בוא נרים כוסית באמת לחיי חג פסח שמח, שכולנו ננוח. חג שמח.

סיום הישיבה!

ישראל גל
ראש העירייה

גדי לייכטר
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

5. אישור דו"חות כספיים של החברה הכלכלית לשנת 2012.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הדו"חות כספיים של החברה הכלכלית לשנת 2012.
בעד פה אחד.

2. אישור הארכת הכרזה – מתחם שלמה המלך 4.6.2014-5.6.2008 מותנה בחתימה על הסכם הארכת תוקף.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר הארכת הכרזה – מתחם שלמה המלך 4.9.2014-5.6.2008 מותנה בחתימה על הסכם הארכת תוקף והוצאת היתר עד סוף חודש.
בעד (8) ישראל גל, נפתלי כהן, משה דאלי, איציק ציזר, ליאת ארבל, כוכבה קניסטר, עמי כחלון, רון מלכה.
נגד (2) גיל מיכלס, יעל הרציקוביץ.
נמנע (1) ירון יעקובי.

3. אישור פרוטוקול ועדת שמות מתאריך 18.3.14.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ועדת שמות מתאריך 18.3.14.
בעד פה אחד.

4. תיקון חוק העזר לקרית אוננו (העמדת רכב וחנייתו)(תיקון) התשע"ד
2014. (עפ"י התיקון המצורף)

הצעתו של ראש העיר, מר ישראל גל : תיקון חוק העזר לקרית אוננו (העמדת רכב
וחנייתו) (תיקון) התשע"ד 2014.

בעד (6) ישראל גל, נפתלי כהן, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן,
רון מלכה.

נמנע (1) גיל מיכלס

הצעתו של חבר המועצה מר איציק ציזר : להבדיל בין 2 תוים , תוים שיחולקו
לאנשים שעובדים כל היום ותוים עד 17:00.

בעד (4) איציק ציזר, ירון יעקבי, יעל הרציקוביץ, ליאת ארבל.

נמנע (1) גיל מיכלס

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את תיקון חוק העזר לקרית אוננו (העמדת
רכב וחנייתו)(תיקון) התשע"ד 2014.

בעד (6) ישראל גל, נפתלי כהן, משה דאלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן,
רון מלכה.

נמנע (1) גיל מיכלס.

ישראל גל
ראש העירייה

גדי לייכטר
מנכ"ל העירייה